

Πατριαρχική Απόδειξις επί τοις Χριστουγέννοις

/ [Πεμπτουσία](#)

† Βαρθολομαίος

Ελέω Θεού Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,

Νέας Ρώμης και Οικουμενικός Πατριάρχης

πάντι τω πληρώματι της Εκκλησίας

χάριν, έλεος και ειρήνην παρά του εν Βηθλεέμ Γεννηθέντος

Σωτήρος Χριστού

* * *

Αδελφοί και τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

Η γλυκύτης της Αγίας Νυκτός των Χριστουγέννων περιβάλλει και πάλιν τον κόσμον. Και εν μέσω των ανθρωπίνων καμάτων και πόνων, της κρίσεως και των κρίσεων, των παθών και των εχθροτήτων, των ανησυχιών και των απογοητεύσεων, προβάλλει με την ιδίαν ως και άλλοτε γοητείαν, πραγματικόν και σύγχρονον όσον ποτέ, το μυστήριο της ενανθρωπήσεως του Θεού, προτρεπόμενον ίνα «δικαιοσύνην μάθωμεν οι ενοικούντες επί της γης» (πρβλ. Ησ. κς', 9), ότι «ετέχθη ημίν σήμερα Σωτήρ» (Λουκ. β', 11).

Ατυχώς, όμως, κατά την εποχήν μας, πολλοί άνθρωποι σκέπτονται όπως ο εκτελεστής εκείνος των νηπίων Ηρώδης, ο άνομος και αδίστακτος, και εξολοθρεύουν τους συνανθρώπους των διά ποικίλων τρόπων. Ο στρεβλωμένος από την εγωκεντρικότητά του νους του εξουσιαστού του κόσμου τούτου, ο οποίος προσωποποιείται εις το φονικόν πρόσωπον του Ηρώδου, είδε παραδόξως κίνδυνον διά την υπόστασίν του την γέννησιν ενός αθώου Παιδίου. Και ως καταλληλότερον τρόπον διά την προφύλαξιν της κοσμικής εξουσίας του από τον κίνδυνον, τον όποιον ενέπνεεν εις αυτόν -κατά την άποψίν του- η γέννησις του Παιδίου, επέλεξε την εξολόθρευσίν του.

Διά να σωθή από τας φονικάς διαθέσεις το Βρέφος Ιησούς, διά το οποίον ωμίλησαν οι Άγγελοι, ηναγκάσθη να φύγη εις Αίγυπτον, καταστάν ούτω, θα ελέγομεν με την ορολογίαν της εποχής μας, «πολιτικός πρόσφυξ», ομού μετά Μαρίας της Μητρός Αυτού, της Ύπεραγίας Θεοτόκου, και του μνήστορος Ιωσήφ.

Εις την εποχήν μας, θεωρουμένην ως εποχήν προόδου, πολλά παιδιά αναγκάζονται να καταστούν πρόσφυγες ακολουθούντα τους γονείς των διά να σώσουν την ζωή των, την οποίαν υποβλέπουν ποικιλώνυμοι εχθροί των. Το γεγονός τούτο, αποτελεί όνειδος διά το Ανθρώπινον γένος.

Διό και επί τη Γεννήσει του Παιδίου Ιησού, του αληθινού λυτρωτού και Σωτήρος ημών, διακηρύττομεν από του Αγιωτάτου Αποστολικού και Πατριαρχικού Οικουμενικού Θρόνου ότι αι κοινωνίαι πάσαι πρέπει να εξασφαλίσουν την ασφαλή ανάπτυξιν των παιδίων και να σεβασθούν το δικαίωμά των εις την ζωήν, εις την παιδείαν και εις την κανονικήν ανάπτυξιν των, την όποιαν ημπορεί να εξασφαλίση η Ανατροφή και διαπαιδαγώγησις των εντός του πλαισίου της παραδοσιακής οικογένειας, με βάσιν τας αρχάς της αγάπης, της φιλανθρωπίας, της ειρήνης, της αλληλεγγύης, αγαθών τα οποία κομίζει εις ημάς σήμεραν ο δι' ημάς σαρκωθείς Κύριος.

Ο τεχθείς Σωτήρ καλεί όλους να αποδεχθώμεν το μήνυμα τούτο της σωτηρίας των ανθρώπων. Είναι αληθές ότι εις την μακράν ανθρωπίνην ιστορίαν οι λαοί επραγματοποίησαν πολλάς μετακινήσεις και εποικισμούς. Ηλπίζομεν όμως ότι, μετά τους δύο παγκοσμίους πολέμους και τας περί της ειρήνης διακηρύξεις εκκλησιαστικών και πολιτικών ηγετών και οργανισμών, αι σύγχρονοι κοινωνίαι θα ηδύναντο να εξασφαλίσουν την ειρηνικήν διαβίωσιν των ανθρώπων εις τας χώρας των. Ατυχώς, τα γεγονότα διαψεύδουν την ελπίδα, διότι μεγάλοι μάζαι ανθρώπων προ της απειλής της εξολοθρεύσεώς των αναγκάζονται να λάβουν την πικράν οδόν της προσφυγιάς.

Η διαμορφουμένη αύτη κατάστασις, με το διαρκώς ογκούμενον κύμα των προσφύγων, αυξάνει τας ευθύνας ημών, όσων έχομεν εισέτι την ευλογίαν να ζώμεν ειρηνικώς και με κάποιαν άνεσιν, να μη μένωμεν αναίσθητοι ενώπιον του καθημερινού δράματος χιλιάδων συνανθρώπων μας, αλλά να εκφράσωμεν εις αυτούς την έμπρακτον αλληλεγγύην και αγάπην μας, με την βεβαιότητα ότι κάθε ευεργεσία προς αυτούς αποβαίνει εις το πρόσωπον του τεχθέντος και σάρκα λαβόντος Υιού του Θεού, ο Οποίος ήλθεν εις τον κόσμον όχι ως βασιλεύς, όχι ως εξουσιαστής, όχι ως δυνάστης, όχι ως πλούσιος, αλλά ετέχθη ως γυμνόν και ανυπεράσπιστον Βρέφος, εις σμικρόν σταύλον, άνευ εστίας, όπως ζουν αυτήν την στιγμήν χιλιάδες συνανθρώπων μας, και ηναγκάσθη εκ των πρώτων ετών της επιγείου ζωής Του να ξενιτευθή εις χώραν μακράν, διά να σωθή εκ του μίσους του Ηρώδου. Των νηπίων των σημερινών προσφύγων, θα ελέγομεν, το αθών αίμα η γη και η θάλασσα πίνουν, του δε Ηρώδου η ανασφαλής ψυχή «το κρίμα εδέξατο».

Αυτό το τεχθέν και εις Αίγυπτον πορευόμενον Θείον Βρέφος είναι ο πραγματικός υπερασπιστής των σημερινών προσφύγων, των διωκόμενων υπό των συγχρόνων Ηρωδών. Αυτό, το Βρέφος Ιησούς, ο Θεός ημών, «εγένετο τοις ασθενέσιν ως ασθενής» (πρβλ. Α΄ Κορ. θ΄, 22), σύμμορφον πάντων ημών, των αδυνάτων, των εξουθενημένων, των κινδυνευόντων, των προσφύγων. Η συμπαράστασις και η βοήθεια ημών προς τους διωκομένους και εκτοπιζομένους συνανθρώπους μας, ανεξαρτήτως φυλής, γένους και θρησκείας, θα είναι διά τον τεχθέντα Κύριον δώρα πολυτιμότερα των δώρων των μάγων, θησαυροί τιμιώτεροι «χρυσού και λιβάνου και σμύρνης» (πρβλ. Ματθ. β΄, 11), πλούτος πνευματικός αναφαίρετος και μόνιμος, ο οποίος δεν θα φθάρη όσοι αιώνες και εάν παρέλθουν, αλλά θα μας αναμένη εις την βασιλείαν των Ουρανών.

Ας προσφέρωμεν έκαστος ό,τι δυνάμεθα εις τον εν τω προσώπω των προσφύγων αδελφών μας ορώμενον Κύριον. Ας προσφέρωμεν εις τον εν Βηθλεέμ τικτόμενον σήμερον μικρόν Χριστόν αυτά τα τίμια δώρα της αγάπης, της θυσίας και της φιλανθρωπίας, μιμούμενοι την Αυτού ευσπλαγχνίαν, και ας προσκυνήσωμεν Αυτόν

μετά των αγγέλων, των μάγων, των απλοϊκών ποιμένων, κράζοντες το «δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία» (Λουκ. β', 14), συν πάσι τοις Αγίοις.

Η χάρις και το πλούσιον έλεος του πρόσφυγος Βρέφους Ιησού είησαν μετά πάντων υμών!

Χριστούγεννα, βιε'

+ Ο Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίος

διάπυρος προς Θεόν ευχέτης πάντων ημών